

ת"פ (טבריה) 13949-04-22 - מדינת ישראל נ' מוריה כלפו עלוש

בית משפט השלום בטבריה

ת"פ 13949-04-22 מדינת ישראל נ' כלפו עלוש

לפני כבוד הנשיא ניר מישורי לב טוב

מאשימה
נגד
מדינת ישראל

נאשמים
מוריה כלפו עלוש

נוכחים: מטעם המאשימה -

מטעם הנאשמת - בעצמה וע"י עו"ד נאילה עוכל בהעברה מעו"ד נאיף גאנם

פרוטוקול

גזר דין

[פרוטוקול הושמט]

לאחר הסרת תכני תסקירי שירות המבחן

1. **רקע :**

הנאשמת הורשעה על פי הודאתה בעובדות כתב האישום המתוקן בעבירת תקיפת עובד ציבור לפי סעיף 382א(א) לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן: "חוק העונשין") ועבירה של פציעה לפי סעיף 334 לחוק העונשין.

על פי עובדות כתב האישום המתוקן במועדים הרלוונטיים לכתב האישום היתה ד"ר פ' וטרינרית בשירות הווטרינרי בעיריית X (להלן: "הווטרינרית") בכניסה למושב X (להלן: "המרפאה").

בתאריך 24.03.21 בשעה 15:15 או בסמוך לכך הגיעה הנאשמת עם שתי בנותיה הקטנות אל

עמוד 1

המרפאה. בחדר ההמתנה במרפאה ביקשה הנאשמת מהוורטירנית לקבל חזרה לידיה כלבה שהיתה בחזקתה מספר ימים אך הועברה לצער בעלי חיים בשל כך שהתקבלו דיווחים שהכלבה משוטטת ומהווה מטרד. הוורטירנית אמרה לנאשמת כי הכלבה כבר לא במרפאה והיא הועברה לצער בעלי חיים וכי ממילא לא היתה מוסרת לה את הכלבה שכן לא עמדה בהתחייבות בדבר תנאי החזקת הכלבה. בנסיבות אלה, נוצר ויכוח על אודות החזר כספי אותו דרשה הנאשמת, במהלכו לקחה הנאשמת כלבה אחרת שהיתה במרפאה באותה עת ואמרה לוורטירנית שהיא תחזיר את הכלבה מתי שהוורטירנית תחזיר לה את הכלבה שלה, ויצאה מהמשרד במהירות. בהמשך לכך, נותרה בחדר ההמתנה בתה של הנאשמת, קטינה כבת שנתיים אשר החלה לבכות. הוורטירנית הרימה את הקטינה במטרה להרגיעה, אך הקטינה הגיבה לכך בבכי רב ולכן הוורטירנית הורידה אותה חזרה אל הרצפה, אז הגיעה הנאשמת חזרה אל חדר ההמתנה וצעקה על הוורטירנית באומרה שהיא הרביצה לקטינה. הנאשמת קיללה את הוורטירנית זונה, שרמוטה. בהמשך לכך, נטלה הנאשמת לידיה פמוט מברזל אשר היה מונח על הדלפק והשליכה אותו על הוורטירנית באופן שפגע במצחה כך שנגרם לוורטירנית חתך של 2 ס"מ אשר הודבקה הדירבואנד וסטריסטרפ וכן נגרמה לוורטירנית נפיחות מתחת לעיניה.

במעשיה המתוארים תקפה הנאשמת את הוורטירנית שהיא נותנת שירות לציבור מטעם גוף המספק שירות לציבור, והתקיפה קשורה למילוי תקפידה של הנתקפת, ופצעה שלא כדין באמצעות פמוט.

תסקירי שירות מבחן

בעניינה של הנאשמת הוגשו שלושה תסקירי מבחן.

נמחק לאור החלטה שניתנה במסגרת גזר הדין

לאור האמור, שירות המבחן אינו מוצא מקום לבוא בהמלצה טיפולית בעניינה.

התסקיר השני מיום 18.06.2024 (להלן: "התסקיר השני")

נמחק לאור החלטה שניתנה במסגרת גזר הדין

שירות המבחן חוזר על עמדתו מהתסקיר הקודם ואינו בא בהמלצה בעניינה.

התסקיר השלישי מיום 18.03.2025 (להלן: "התסקיר השלישי")

נמחק לאור החלטה שניתנה במסגרת גזר הדין

שירות המבחן ממליץ על הטלחת צו מבחן פיקוחי וסמכותי - לא טיפולי, בנוסף, השירות בחן את האפשרות להטיל עליה של"צ, אך קבע שהיא לא מתאימה לכך, לצד צו המבחן, שירות המבחן ממליץ

גם על ענישה מרתיעה צופה פני עתיד הכוללת מאסר על תנאי ופיצוי כספי למתלוננת.

טיעונים הצדדים לעונש

טיעוני המאשימה (ת/1)

1. ב"כ המאשימה טוען כי בנסיבות המקרה, ולאור חומרת המעשים והאופן שבו בוצעו, טוענת כי מתחם הענישה ההולם נע בין 8 חודשי מאסר בפועל לבין 18 חודשי מאסר בפועל. מדובר באירוע אלים מצד הנאשמת, כלפי אזרחית תמימה, תוך פגיעה קשה בערכים מוגנים כגון שלמות הגוף, ביטחון אישי, ותפקודו התקין של השירות הציבורי. מדובר בהתנהגות חמורה שאין לה כל הצדקה. לטענת המאשימה, מעשי הנאשמת מהווים ביטוי לאלימות בריונית שנעשתה כלפי עובדת ציבור, ויש להוסיף תופעות מסוג זה ולהגיב בענישה מוחשית ומרתיעה לצד ענישה צופה פני עתיד ורכיבים נלווים. הפנתה לפסיקה הדורשת החמרת ענישה בעבירות אלימות, ובפרט כלפי עובדי ציבור (ע"פ 4173/07 פלוני נ' מדינת ישראל (נבו 16.8.2007), ע"פ 193/10 דוד טאגפו ומשה אבויה נ' מדינת ישראל (לא פורסם, 31.1.11), ע"פ 8314/03 רג'אח שיהד בן עווד נ' מדינת ישראל (נבו 7.6.2005)).

2. המאשימה מדגישה כי מדובר באירוע חמור במיוחד בשל העובדה שהאלימות הופנתה כלפי צוות רפואי. מדובר באינטרס ציבורי חשוב מאין כמוהו, ויש להגן על עובדי מערכת הבריאות ועובדי ציבור באופן כללי באמצעות ענישה תקיפה שתעביר מסר ברור לעתיד.

3. לנאשמת עבר פלילי מכביד הכולל חמש הרשעות קודמות (ת/2), כאשר האחרונה בהן הייתה בשנת 2019, שבעקבותיה ריצתה מאסר בפועל. בנסיבות אלה, עמדת המאשימה היא כי יש להחמיר עם הנאשמת, להשית עליה מאסר בפועל ברף הבינוני של המתחם, מאסר על תנאי, התחייבות כספית להימנע מעבירות נוספות ופיצוי כספי למתלוננת.

4. לעניין מדיניות הענישה הנוהגת הפנה ב"כ המאשימה לאסופת פסיקה ממנה עולה כי מתחם הענישה הנוהגת הוא מאסר בפועל החל מ - 9 חודשים שיכול וירוצה בעבודות שירות ועד 18 חודשים.

5. הנאשמת הודתה בהזדמנות הראשונה ובכך חסכה זמן שיפוטי יקר.

6. כעולה מתסקיר שירות המבחן, לאור חוסר שיתוף פעולה מצידה של הנאשמת מעריכים הם

את הסיכון בעניינה כבינוני.

7. מטעם המאשימה הוגשה הצהרת נפגעת עבירה ומסמכים רפואיים בעניינה של המתלוננת (ת/3). מהצהרת נפגעת העבירה עולה כי כתוצאה מהפגיעה נגרמה למתלוננת פגיעה חודרנית שהותירה לה צלקת מכערת במצח, וכי המתלוננת סובלת מפוסט טראומה נפשית קשה ומחרדה שנמשכת עד היום. כעולה ממסמכי המל"ל למתלוננת נקבעו נכויות זמניות (נכות עבודה) בתחום הנפשי ופלסטי והחל מיום 01/07/21 נכות צמיתה בשיעור 5% בתחום הפלסטי בעקבות צלקת בעור.

8. לאור כל האמור עותרת המאשימה למאסר בפועל ברף הבינוני של המתחם, מאסר על תנאי ארוך ומרתיע, התחייבות כספית ופיצוי כספי למתלוננת.

טיעוני ב"כ הנאשמת לעונש:

1. ב"כ הנאשמת טוען כי טיעוני המאשימה אינם מתייחסים לתסקיר שירות המבחן העדכני. לגבי תסקיר שירות המבחן, ההגנה מציינת כי לא הועלו טענות ממשיות נגד ממצאיו, וכי אין הצדקה שלא לאמץ. נמחק לאור החלטה שניתנה במסגרת גזר הדין

2. עוד טען ב"כ הנאשמת כי עיון בגזרי הדין עליהם הסתמכה המאשימה מלמד כי מדובר בהפעלת מאסר על תנאי או נסיבות מחמירות שלא מתקיימות במקרה דנן. עקרון ההלימה, כך נטען, מחייב התאמה בין נסיבות המקרה לבין רמת הענישה. עוד טען כי הפסיקה שהובאה מחמירה יתר על המידה ואינה רלוונטית, שכן רוב המקרים עוסקים בתקיפת אנשי רפואה או חינוך - עבירות חמורות יותר מהמעשים שיוחסו לנאשמת. במקרה שלפנינו מדובר בתקיפת עובד ציבור רגילה, ללא נסיבות מחמירות, ולא נכללו בה הפעלת תנאים או ביצוע עבירות במהלך הליך שיקומי כפי שמתואר בפסיקה שהוצגה ולכן אין בסיס לעמדת המאשימה בנוגע למתחם הענישה. הפסיקה שהוגשה מלמדת כי הענישה במקרים דומים נעה בין מאסר על תנאי למאסר קצר שיכול וירוצה בעבודות שירות.

3. באשר לנסיבות ביצוע העבירה, נטען כי המקרה התרחש לאחר שהמתלוננת נותרה לבד עם בתה הקטנה של הנאשמת. הילדה החלה לבכות, המתלוננת הרימה אותה והחזקתה הגבירה את הבכי. הנאשמת, שתחילה ניתקה מגע, חזרה למקום - ואז התרחש האירוע. מדובר בשתי עבירות עוון, שמקורן באירוע בודד ובלתי מתמשך, שאירע לפני כארבע שנים.

4. הסניגור טוען לקיומה של קרבה לסייגים לאחריות פלילית - הן במובן של הגנה עצמית, נוכח תגובתה של הנאשמת למצוקה של בתה, והן בשל מצבה הנפשי. הנאשמת מאובחנת כסובלת מפוסט טראומה ומטופלת על רקע זה. מצב זה, כך נטען, גורם להתפרצויות זעם ואובדן שליטה. למרות זאת, הנאשמת לקחה אחריות מלאה, הודתה בעובדות כתב האישום שתוקן באופן מהותי במסגרת הליך גישור, ותיקנה את דרכיה.

5. נמחק לאור החלטה שניתנה במסגרת גזר הדין

6. ב"כ הנאשמת הגיש תיעוד רפואי בעניינה של הנאשמת מקופת החולים ממנו נלמדות נסיבותיה האישיות של הנאשמת וכי היא סובלת מפוסט טראומה (נ/1).

7. בנוגע להצהרת נפגעת העבירה, טוען ב"כ הנאשמת כי יש בה הגזמה. לא נגרמה פגיעה קוגניטיבית, לא נקבעו אחוזי נכות, ולא נדרשו טיפולים ממושכים. יתרה מכך, מדובר בפגיעה שהוכרה כפגיעת עבודה, והמתלוננת קיבלה את זכויותיה על פי חוק.

8. עוד מציין הסניגור כי הנאשמת הודתה מיד, חסכה בזמן שיפוטי, ושיתפה פעולה. מדובר באישה ללא עבר של ריצוי מאסר בפועל, שלא נעצרה במהלך ההליך, ובכך לא התקיימו נסיבות שמצדיקות מאסר בפועל. גם לשיטת הפסיקה, במקרים מסוג זה, אין הכרח במאסר ממשי, מה גם שהמלצות ועדות דורנר ולמברגר תומכות בהעדפת מסלולים שיקומיים בעבירות שאינן מהחמורות ביותר.

9. לאור האמור עותר ב"כ הנאשמת לאמץ את המלצת שירות המבחן ולבחור בעונש צופה פני עתיד. לעניין הפיצוי, מבוקש לקבוע סכום מידתי, בהתחשב בטיעונים ובמצבה הכלכלי הקשה של הנאשמת.

דברי הנאשמת לעונש :

מביעה חרטה על ביצוע העבירות, טענה כי ביצעה המעשים בתקופה בה היתה בהריון, הורמונאלית וכיום לא היתה נוהגת כך וגם לא תחזור על מעשים אלה. שיתפה כי כיום היא נמצאת במקום אחר, מגדלת את ילדיה בצורה הכי טובה שהיא יכולה והיא מבקשת להתחשב במצבה.

דין והכרעה:

גזירת העונש על פי תיקון 113 לחוק העונשין, התשל"ז - 1977 (להלן: "חוק העונשין") מורכבת משלושה שלבים עיקריים כלהלן:

א. קביעת מתחם העונש ההולם (סעיף 40גלחוקהעונשין).

ב. בחינה האם יש מקום לחרוג ממתחם העונש ההולם בין לקולא ובין לחומרא (שיקום, הגנה על שלום הציבור).

ג. קביעת העונש המתאים בתוך מתחם העונש ההולם (סעיף 40ג(ב) לחוק העונשין).

שלב ראשון: קביעת מתחם העונש ההולם

לצורך קביעת העונש ההולם, על בית המשפט להתחשב בשיקולים שלהלן:

א. הערך החברתי שנפגע מביצוע עבירה ובמידת הפגיעה בו.

ב. מדיניות הענישה הנהוגה.

ג. נסיבות הקשורות בביצוע עבירה ומידת אשמו של הנאשם.

במקרה שבפני מדובר בביצוע עבירה אחת בנקודת זמן אחת ומכאן כי עסקינן באירוע אחד אשר יש לקבוע בעניינו מתחם עונש הולם אחד.

א. הערך החברתי שנפגע מביצוע העבירה וממידת הפגיעה בו

בתי המשפט, בשורה ארוכה של החלטות שבו והתריעו בדבר החומרה בעבירות המבוצעות כלפי עובדי ציבור לרבות אנשי משטרה, עובדים האמורים על השמירה על הסדר הציבורי (מאבטחים) ועובדי הצוות הרפואי במוסדות רפואיים הממלאים את תפקידם על פי דין.

בענייננו, נפגע הערך החברתי של זכות האדם לשמירה על בטחונו האישי ועל שלמות גופו ונפשו בעת מילוי תפקידו. ר' בעניין זה רע"פ 5579/10 דוד קריה נ' מדינת ישראל (2.8.10). כמו כן באות הוראות החוק הרלוונטיות להגן על ערך מוגן של שיוויון בפני החוק שעה שלא אחת מופעלת אלימות כנגד עובדי ציבור על מנת להרתיעם מלבצע עבודתם בנאמנות כלפי כלל הציבור לרבות זה הפוגע בערך המוגן ומרים ידו על עובד הציבור.

הפגיעה בערך המוגן במקרה שבפני הינה ברף הנמוך - בינוני בחומרתו מאחר ומחד גיסא

הנאשמת פעלה באלימות כנגד רופאה ויטרינרית שעשתה עבודתה כדין, קיללה אותה וזרקה עליה פמוט, כאשר היא ניסתה להרגיע את ביתה התינוקת בת השנתיים של הנאשמת. בעקבות מעשים אלו נגרמה למתלוננת צלקת במצח בגינה הוכרה במל"ל בנכות עבודה בשיעור של 5% לצמיתות. מאידך

גיסא הנאשמת לא עשתה שימוש בנשק חם או קר .

ב. מידת האשם ומידת הנזק

מידת האשם של הנאשמת במקרה זה הינה מלאה ולא הובאה כל ראיה אשר תתמוך בגירסת הנאשמת כעולה מטיעוני בא כוחה כי פעלה מתוך הגנה עצמית עקב התנהגות מצד הוטרנירית כלפיה.

כמו כן והגם שנטען כי הנאשמת סובלת מ ptsd לא הוכח בפני כי פעלה תחת השפעת המצב הנפשי בעת האירוע.

הנאשמת נקטה באלימות פיזית חד צדדית כנגד הרופאה הוטרנירית.

יחד עם זאת לא מצאתי כי מעשיה בוצעו תוך תכנון מוקדם ארוך טווח, אם בכלל.

ג. מדיניות ענישה נוהגת

מדיניות הענישה הנוהגת במקרים אלה, נעה החל ממאסר על תנאי ועד עונשי מאסר בפועל מאחורי סורג ובריה , בצירוף מאסר על תנאי, קנס והתחייבות ופיצוי .

בע"פ (מחוזי-מרכז) 8901-10-08 גבי דדיה נ' מדינת ישראל , פורסם במאגרים המשפטיים, (7.12.08), דחה בית המשפט את הערעור על גזר דינו של בית משפט השלום בראשל"צ אשר הרשיע את הנאשם בעבירות איומים, תקיפת שוטר וניסיון תקיפת שוטר שביצע כשהוא בגילופין, והטיל עליו 5 חודשי מאסר בפועל , הפעלת שני המאסרים המותנים התלויים ועומדים נגדו, האחד בן 7 החודשים והשני בן 3 החודשים בחופף ביניהם ובמצטבר לעונש המאסר שנגזר על הנאשם. סה"כ ירצה הנאשם 12 חודשי מאסר בפועל, קנס ופיצוי למתלונן.

בע"פ (מחוזי-מרכז) 17176-07-09 עבד אל קאדר נ' מדינת ישראל (10.2.10), קיבל בית המשפט את הערעור על גזר דינו של בית משפט השלום בכ"ס, שהרשיע את המערער לאחר שמיעת ראיות בעבירות הפרעה לשוטר במילוי תפקידו, ניסיון תקיפת שוטר ותקיפת שוטר, איומים ושימוש בכוח והטיל עליו תשעה חודשי מאסר בפועל, מאסר על תנאי , קנס ופיצוי למתלונן . בית המשפט המחוזי התערב בגזר הדין והפחית עונש המאסר לשישה חודשים שירוצו בעבודות שירות .

בע"פ (מחוזי-חיפה) 23505-07-09 סמיר ג'ארחי נ' מדינת ישראל , פורסם במאגרים המשפטיים (18.2.10), דן בית המשפט בערעור על גזר דינו של בית משפט השלום בעכו אשר הרשיע את הנאשם בעבירות של תקיפת שוטר בעת מילוי תפקידו, העלבת עובד ציבור, הפרעה לשוטר במילוי תפקידו והיזק לרכוש במזיד והטיל עליו עונש של 3 חודשי מאסר בפועל, הפעלת מאסר מותנה

של 4 חודשים התלוי ועומד נגד הנאשם בתיק אחר באופן שחודש ירוצה בחופף ושלושה חודשים במצטבר ובסה"כ ירצה הנאשם 6 חודשי מאסר בפועל, מאסר על תנאי, קנס ופיצוי. בית המשפט המחוזי קיבל את הערעור באופן שקבע שעונש המאסר בפועל בן 6 החודשים שנגזר על הנאשם ירוצה על דרך עבודות שירות ויתר חלק גזר הדין נשארו על כנם.

בת.פ (שלום-נצ') 8741-08-09 מדינת ישראל נ' אמסלם (29.12.09), הורשע הנאשם בהתאם להודאתו בעבירות של הפרעה לשוטר בעת מילוי תפקידו, תקיפת שוטר בעת מילוי תפקידו, העלבת עובד ציבור ותקיפה הגורמת חבלה של ממש. הנאשם נדון ל-4 חודשי מאסר בפועל, מאסר על תנאי, קנס ופיצוי למתלונן.

בת.פ (שלום-פ"ת) 42313-10-10 מדינת ישראל נ' אוסטפנקו (10.3.13), הורשע הנאשם על פי הודאתו בעבירות של הפרעה לשוטר במילוי תפקידו, התנגדות למעצר, תקיפת שוטר, איומים וניסיון לתקיפת שוטר. הנאשם נידון למאסר על תנאי וקנס.

בת"פ 25084-10-12 (שלום ת"א) מדינת ישראל נ' אברמצ'ייב ואח', פורסם במאגרים המשפטיים (26/5/15) נדונו הנאשמים בגין עבירות תקיפת שוטר ועבירות נוספות לעונשי מאסר מותנה וקנס וזאת על אף שאחד הנאשמים (נאשם 3) הורשע בדינו לאחר שמיעת ראיות.

בת"פ (שלום עכו) 2434-07 מ.י. לשכת תביעות גליל-משטרת ישראל נ' לואי חושאן, פורסם במאגרים המשפטיים (18/2/10) נדון הנאשם בגין עבירת תקיפת שוטר לעונשי מאסר מותנה וקנס כספי.

מעיון בפסקי הדין אליהם הפנתה המאשימה עולה כי אין להקיש ממקרים אלה למקרה שלפנינו לעניין מתחם העונש הראוי באשר עוסקים באלימות ברוטלית או הרשעה לאחר ניהול הוכחות ואי לקיחת אחריות או תקיפת סגלים רפואיים בבתי חולים וקופות חולים.

בעפ"ג (מחוזי ת"א) 37590-02-20 מדינת ישראל נ' מעיין מור מוסמן (נבו 1.3.2020) הנאשמת תקפה את המתלוננת בעוצמה ובאופן נמרץ בידיה במכות אגרוף נמרצות בגופה וכתפה.

ב

ברע"פ 7504/13 הרצל אלי נ' מדינת ישראל (נבו 22.12.2013) הורשע הנאשם לאחר שמיעת ראית וללא הבעת חרטה בעבירות של תקיפת עובד ציבור (פקח חנייה) ותקיפה סתם באמצעות בעיטות, סטירות ויריקות על פניו של אדם שנחלץ להגן על הפקח. נוסף על כך, שיחרר הנאשם את בלם היד של רכבו וגרם לו לדרדר לכיוון הפקח.

ברע"פ 2450/15 יעל אזרזר נ' מדינת ישראל (נבו 15.4.2015) הורשעה הנאשמת בעבירת תקיפת עובד ציבור (מורתה של בתה), לאחר שהגיעה לבית הספר שבו לומדת בתה ותקפה את מורתה. במסגרת התקיפה, הפילה הנאשמת את המורה ארצה, גררה אותה על הרצפה תוך משיכת שערותיה, בעטה בה ועיקמה את ידה. כתוצאה מהתקיפה נגרמו למתלוננת שטפי דם, רגישות במישוש ונשירת שיער.

בת"פ (שלום קריות) 44506-09-16 מדינת ישראל נ' יבגני מסמד (נבו 3.12.2017) הורשע הנאשם, בעבירות תקיפה הגורמת חבלה של ממש ותקיפת עובד ציבור באופן שהיכה את המתלונן בפניו באמצעות אגרופים, במהלכם נגרמו למתלונן נפיחות בלחיים, נפיחות בגשר האף, קרפיטציה במישוש, בליטה גרמית מימין ובאזר הצוואר.

לנאשם שלוש הרשעות קודמות בגין תקיפת עובד ציבור. בעניינו הוגשו ארבעה תסקירים, מהם עולה כי שירות המבחן אינו ממליץ על טיפול, וזאת לאור התרשמות לסיכון גבוה להמשך התנהלות פוגענית ואלימה מצידו.

בת"פ (שלום עכו) 31693-08-19 מדינת ישראל נ' אדהם קראקרה (נבו 30.4.2020) הורשע הנאשם, בעבירת תקיפת עובד ציבור. הנאשם הגיע לקופת חולים וקיבל טיפול מהרופא המתלונן. נוכח אי שביעות רצונו מהמתנה והטיפול שקיבל החל הנאשם להכות אותו בידו בבית החזה, תוך שהוא מנער את המתלונן וזורק לעברו את חותמו, ואיים עליו כי "עכשיו הוא יחתום". בתסקיר שהוגש בעניינו, שירות המבחן התרשם כי קיים סיכון לא מבוטל להישנות התנהגות פלילית, והמליץ על עונש הרתעתי בדמות מאסר.

ד. יכולתה הכלכלית של הנאשמת :

על פי הוראות סעיף 40 ח', לחוק העונשין, בקביעת מתחם הענישה ההולם שומה על בית המשפט לבחון את יכולתה הכלכלית של הנאשמת כחלק מהשיקולים לקביעת מתחם הענישה, ולמעשה, ניתן לומר כי באשר לעונשי קנס, קיימת אינדיקציה בקביעת מתחם העונש הנובעת מכך שבקביעת מתחם זה, אין בוחנים רק את הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה, אלא גם את יכולתה הכלכלית של הנאשמת.

במקרה שלפניי, מדובר בנאשמת אשר עד לא מזמן התמודדה עם נסיבות חיים קשות. היא לא הייתה מועסקת במשך זמן רב, נעזרה באימה שעמה חודש הקשר עקב נזקקות של הנאשמת כאשר היא מגדלת בגפה 3 ילדים קטנים והשתכרה תקופה ארוכה וממושכת מקצבת הכנסה ולא יכלה לשאת בנטל שכירת דירה, עברה לגור עם אימה.

לאחרונה חלו שינויים חיוניים בחייה של הנאשמת, היא הצליחה להשתלב בשוק העבודה ומצליחה להתפרנס בכבוד וכיום היא עובדת בנהריה בחברה של תחזוקה וניהול מבנים. בנוסף, קיבלה דירה במסגרת הדיור הציבורי, צעד משמעותי ששיפר את יציבותה האישית והמשפחתית. כיום, היא פועלת על

מנת לבנות לעצמה ולילדיה הקטנים מסגרת חיים נורמטיבית, מסודרת ובטוחה, מתוך מטרה להעניק להם סביבה תומכת, יציבה ונטולת תלות. יחד עם זאת והגם שמצבה הכלכלי של הנאשמת משתפר אין לומר כי הינו שפיר.

ה. נוכח האמור לעיל, אני קובע בהתאם להוראות בהתאם לסעיף 40 יג' לחוק העונשין, כי מתחם העונש ההולם הינו החל ממאסר על תנאי, ועד ריצוי מאסר בפועל לתקופה של 9 חודשים שניתן לרצות בעבודות שירות, וכן עונשים נלווים של קנס כספי ו/או פיצוי בסכום עד 15,000 ₪, של"צ או צו מבחן בהתאם להמלצת שירות המבחן וחתימה על התחייבות כספית.

סטייה ממתחם העונש הראוי:

סעיף 40ד לחוק העונשין מורה כי בשלב שלאחר קביעת מתחם העונש הראוי בית המשפט רשאי לחרוג ממתחם העונש ההולם כאשר קיים סיכוי של ממש לשיקומה של הנאשמת.

במקרה שלפנינו, שירות המבחן המליץ על הטלת צו מבחן בפיקוח סמכותי, שאינו נחשב לטיפול במהותו. נמחק לאור החלטה שניתנה במסגרת גזר הדין

לאור העובדה כי המלצת שירות המבחן מצוייה ברף התחתון של מתחם העונש ההולם אדון בהשלכות המלצותיו של שירות המבחן בפרק גזירת העונש הראוי בעניינה של הנאשמת.

לאור עבר לא מכביד יחסית הנזקף לחובת הנאשמת, היעדר מאסר על תנאי בר הפעלה וחלוף זמן לא מצאתי כי יש מקום לסטות לחומרא ממתחם העונש ההולם.

קביעת העונש הראוי:

נסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה:

לצורך גזירת דינה של הנאשמת שבפני נתתי את הדעת לנסיבות הבאות:

א. **הפגיעה של העונש בנאשמת:** נמחק לאור החלטה שניתנה במסגרת גזר הדין

ב. **נטילת אחריות של הנאשמת על מעשיה:** הנאשמת נטלה אחריות על מעשיה והביעה חרטה יחד עם זאת, שירות המבחן התרשם כי לצד ההכרה במעשיה, היא עדיין מחזיקה בעמדה קורבנית, המקשה עליה לקחת אחריות מלאה ולהתבונן באופן מעמיק על חלקה באירועים שהובילו לביצוע העבירה.

ג. הנאשמת הודתה בהזדמנות הראשונה וחסכה זמן שיפוטי יקר.

ד. **חלופ הזמן מעת ביצוע העבירות** : כתב האישום בעניינה של הנאשמת הוגש כשנה לאחר מועד ביצוע העבירה שבגינה הורשעה. ההליך המשפטי נמשך כשלוש שנים, ובמהלכו הוגשו שלושה תסקירי שירות מבחן לבחינת מצבה והמלצות בעניינה וכן דחיות רבות כתוצאה מהמצב הביטחוני בשנה החולפת (הנאשמת תושבת העיר נהריה). על פניו נראה כי אין מדובר בחלופ זמן בלתי סביר באופן שגרם עינוי דין מהותי לנאשמת שעה שחלופ חלק בלתי מבוטל של הזמן נבע מאי הירתמותה של הנאשמת להליך הטיפול והנפשי אך יש לתת משקל מסוים לעובדה כי חלפו כארבע שנים מיום ביצוע העבירה ועד גזירת דינה של הנאשמת.

ה. נסיבות חיים קשות של הנאשמת שהיתה להן השפעה על ביצוע מעשה העבירה :

נמחק לאור החלטה שניתנה במסגרת גזר הדין

ו. **עברה הפלילי של הנאשמת**: לנאשמת עבר פלילי הכולל חמש הרשעות קודמות כאשר מבלי להמעיט מחומרתן הרי שהאחרונה בהן הייתה בשנת 2016, שבעקבותיה ריצתה מאסר בפועל למשך 6 ימים בלבד (בניכוי ימי מעצר).

הרתעת הרבים :

על העונש לבטא החומרה שמייחס בית המשפט לעבירת התקיפה בכלל ותקיפתו של עובד ציבור במהלך מילוי תפקידו . חומרה זו מתחדדת נוכח העובדה שהתקיפה בוצעה כתגובה לתשובתה של הוטרנירית, שלא היתה לרוחה של הנאשמת, דבר המלמד על חוסר שליטה וקושי בהצבת גבולות.

הרתעת היחיד :

מתסקיר שירות המבחן עולה כי יש מקום להטיל על הנאשמת עונש אשר צופה פני עתיד וימנע ממנה לשוב להתנהגות דומה . יחד עם זאת, ניכרת התקדמות משמעותית שעשתה הנאשמת לאורך כל תקופת היותה תחת פיקוח שירות המבחן. היא הפגינה אחריות אישית, נטלה פיקוד על חייה ועל חיי ילדיה, ופעלה בנחישות לשנות את מסלול חייה לחזור למעגל העבודה ולהעניק לה וילדיה חיים טובים יותר וכל זאת חרף נסיבות חייה הקשות.

נמחק לאור החלטה שניתנה במסגרת גזר הדין

בשוקלי את שיקולי הענישה השונים מצאתי, לא בלי היסוס, כי יש מקום לתת משקל מכריע במקרה שבפני לשיקולי השיקום תוך פיקוח שירות המבחן על שיקומם הנאשמת ולהעדיף השיקול השיקומי על שיקולי הגמול והרתעת הרבים המוגבלים במקרה זה בעוצמתם.

בשקלול כלל הנסיבות, ובכללן חומרת העבירות בהן הורשעה הנאשמת, מחד גיסא, ומאידך גיסא, השינוי החיובי שחל בהתנהלותה לאורך זמן, המצביע על רצון לשיקום ועל מאמצים ממשיים לשנות את מהלך חייה, וכן לנוכח העובדה שהנאשמת מגדלת לבד שלושה ילדים קטינים התלויים בה באופן מלא, מפרנסת יחידה וההליך המשמעותי אותו היא עוברת, אני קובע כי יש למקם את העונש ברף הנמוך של מתחם הענישה.

בנוסף, יש לתת את הדעת לנסיבותיה האישיות הקשות של הנאשמת.

נמחק לאור החלטה שניתנה במסגרת גזר הדין

נמחק לאור החלטה שניתנה במסגרת גזר הדין

התביעה עתרה להטלת פיצוי כספי לטובת נפגעת העבירה. מעיון בטיעוני הצדדים ותסקירי שירות המבחן אני למד כי הנאשמת נאבקה לשמור על מקום עבודתה כאם יחידנית לאור מצב כלכלי לא שפיר.

עם זאת נפסק לעניין הטלת פיצויים וגובהם כי אין גובה הפיצוי נגזר או מושפע ממצבו הכלכלי של הנאשם ור' קביעת בית המשפט העליון בע"פ 5761/05 - **וחידי מג'דלאוי נ' מדינת ישראל ואח'**, **פורסם במאגרים המשפטיים (24/07/2006)** :

"(2) לגוף הדברים, אין הסכום קשור מטבעו ביכולתו הכלכלית של החייב, כשם שבמשפט אזרחי אין בודקין בקביעת חיוב את יכולתו של החייב, ובהליך אזרחי דבר אחרון זה הוא עניין להוצאה לפועל לענות בו; ולכן הנושא שהעלה בא כוחו המלומד של המערער כעיקר טיעונו, קרי, אי יכולתו הכלכלית של שולחו, אינו יכול לשמש אמת מידה"

ור' לעניין זה קביעת בית המשפט העליון בתיק 3311/17 **קשוע נ' מ"י, פורסם במאגרים המשפטיים (12/6/17)** :

"עוד יש להזכיר כי, ככלל, יכולותיו הכלכליות של הנאשם לא אמורות להילקח בחשבון לצורך קביעת שיעור הפיצוי הראוי (עניין בן פורת; ע"פ 1287/14 פלוני נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (5.8.2015)). לא למותר הוא לציין, כי למבקש שמורה הזכות

לפנות אל המרכז לגביית קנסות, בבקשה לדחיית מועדי התשלום או לפריסה נוספת של סכומי הפיצויים, בהתאם להוראת סעיף 5 לחוק המרכז לגביית קנסות, אגרות והוצאות, התשנ"ה-1995.

במקרה שבפני לא מצאתי מקום להימנע מהטלת פיצוי כספי על הנאשמת לטובת נפגעת העבירה הגם שאין בפיצוי זה כדי לגלם מלוא סבלה ונזקיה של המתלוננת אשר נגרמה לה צלקת בפניה ואף נקבעו בעניינה אחוזי נכות זמניים בשל הצלקת וחרדה מהן סבלה כתוצאה מהאירוע.

לפיכך אני גוזר על הנאשמת את העונשים הבאים :

א. אני מטיל על הנאשמת צו מבחן למשך 18 חודשים מהיום. בתקופה זו על הנאשמת לעמוד בפיקוח שירות המבחן ולבצע את כל אשר יוטל עליה.

בית המשפט מסביר בזאת לנאשמת בלשון פשוטה את משמעות הצו ומזהיר אותה שאם לא מלא אחר הצו מכל בחינה שהיא או תעבור עבירה נוספת תהיה צפויה לעונש על העבירה שבגללה ניתן הצו ובית המשפט יוכל לגזור את דינה מחדש.

ב. מאסר על תנאי לתקופה של 6 חודשים שלא תעבור תוך שלוש שנים החל מהיום עבירת אלימות לרבות איומים ותורשע בגינה בתקופת התנאי או לאחריה.

ג. הנאשמת תשלם פיצוי לנפגעת העבירה, הגב' פ', בסך של 8,000 ₪, אשר ישולמו ב- 10 תשלומים שווים.

התשלום הראשון יועבר עד ליום 1.10.25 וכל 1 לחודש לאחריו.

במידה ובתיק יש פיקדון, הפיקדון יקוזז כנגד פיצויים שנפסקו, לאחר מכן יקוזז כנגד קנס שהוטל. במידה וקיימת יתרה, היתרה תוחזר למפקיד .

ניתן יהיה לשלם את הקנס/ פיצוי/ ההוצאות כעבור שלושה ימים מיום מתן ההחלטה/ גזר הדין לחשבון המרכז לגביית קנסות, אגרות והוצאות ברשות האכיפה והגבייה באחת מהדרכים הבאות:

• בכרטיס אשראי - באתר המקוון של רשות האכיפה והגבייה, www.eca.gov.il

• מוקד שירות טלפוני בשרות עצמי (מרכז גבייה) - בטלפון 35592* או בטלפון

073-2055000.

• במזומן בכל סניף של בנק הדואר - בהצגת תעודת זהות בלבד (אין צורך בשוברי
תשלום).

ד. אני מורה על מתן התחייבות מטעם הנאשמת להימנע מלעבור עבירה לפי הסעיפים בהם
הורשעה משך 3 שנים החל מהיום. ההתחייבות תהא על סך 5,000 ש"ח; אם לא תיתן
הנאשמת ההתחייבות היום, תיאסר למשך 30 ימים.

המזכירות תמציא העתק לשירות המבחן.

אני אוסר על פרסום כל פרט מתוך תסקירי שירות המבחן למעט ההמלצה העונשית.

החלטה בדבר בקשת הביטוח הלאומי לצפייה בתיק תינתן בהמשך.

למען הסר ספק, צו ההבאה שהוצא לצורך דיון היום, מבוטל.

המזכירות תסגור התיק.

הודע לצדדים על זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בנוף הגליל - נצרת.

ניתן והודע היום י"א בתמוז תשפ"ה, 07/07/2025 במעמד הנוכחים.

ניר מישורי לב טוב, נשיא

הוקלד על ידי חגית סעדון

ניתנה היום, כ"ח תמוז תשפ"ה, 24 יולי 2025, בהעדר הצדדים.